

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

INKA VOSTŘEZOVÁ

Paní Inka Vostřezová se narodila 4. ledna 1930 židovským emigrantům z Rumunské Besarábie, kteří sem přišli studovat.

Já jsem se narodila v Praze na Pankráci, tam co je dnes ten Nuselský most.

V Praze žila 9 let a potom utekli s rodiči do Velké Británie kvůli nacistickému problému v Německu.

Jenže pak přišel Hitler a Němci, a jelikož naše rodina byla židovského původu, i když jsme neměli s tím náboženstvím nic společného, ale prostě jsme věděli, jak nacisti zacházejí s lidmi židovského původu, rodiče se rozhodli odjet do Anglie a to se nám povedlo.

Do Anglie se jim povedlo dostat jen za podmínky, že rodiče budou sloužit v jedné rodině.

Takže jsme odjeli do té Anglie. Tam jsme byli nejdříve v takovém hostelu pro uprchlíky, a potom jsme odjeli do rodiny, ve které rodiče sloužili. Ale pak Anglie vstoupila do války.

Po tom, co Británie byla bombardovaná, rodiče ji dali do vesnické školy, kde se pak učila až do roku 1947, kdy se s ní rodiče vrátili do Československa. V Československu se na začátku učila v gymnáziu ve Vodičkově ulici. Ale pak ji zaujal lidový a moderní tanec tak, že se rozhodla, že se přihlásí do konkurzu do státního souboru.

Asi z 300 mládeže bylo přijato asi 30. A to 15 kluků a 15 holek.

Státní soubor jí prakticky otevřel dveře do světa.

No a s tím souborem jsme sjezdili, dá se říct celý svět. Byli jsme v mnoha zemích. V Americe 4 krát, jednou 5 měsíců, jednou 4 a jindy zas jen na měsíc, prostě různě tak a vždy na dlouhou dobu. Dokonce jsme vystupovali v Las Vegas 4 měsíce. Potom jsme byli v Indii, Afrických zemích...

Poté, co odešla se souboru, absolvovala HAMU, pracovala jako konferenciérka a tlumočnice pro PIS, tlumočila projev českého ministra v Kongresu Spojených Států. Také za svůj život potkala spoustu slavných osobností.

Jak jste potkala Václava Havla: Tak ten byl nesmírně galantní vůči ženám a nesmírně laskavý. Já vím, když jsem tam přišla a nebyla jsem ještě tam dlouho a ve Španělském sále se připravovala oslava, protože měl přijet německý a americký a bůh ví jaký prezident. Šla jsem se tam podívat a on byl na druhém konci toho sálu. A on neváhal a šel naproti mně – jen proto, aby mi podal ruku.

Dnes Inka Vostřezová svůj čas tráví dobrovolným učením anglického jazyka důchodců a zaslouženým odpočinkem.